ΔΡΑΧΜΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 218
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24—94 & 43—28

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

11 ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1959

ΠΕΡ. Β' - ΕΤΟΣ ΙΑ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 4393

ΔΕΝ ΥΠΕΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Ο κ. Γ. ΓΡΙΒΑΣ ΤΟΝΙΖΕΙ ΟΤΙ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΙΣ, ΕΝΟΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΜΕΡΙΣΤΟΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΟΙ...ΥΠΑΙΝΙΓΜΟΙ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΜΟΝΙΜΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΥΟ

ΡΟΔΟΣ, 10. Ὁ στρατηγὸς Γρίβας ἐδέχθη τὴν 9ην π. μ. τοὺς δημοσιογράφους, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀνέγνωσε τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Μαχόμενος ἐπικεφαλῆς τῆς Κυπριακῆς ἀντιστάσεως ἐπὶ ὁλόκληρον τετραετίαν καὶ ὑπὸ συνθήκας ἀφαντάστως σκληράς, χωρὶς προηγούμενον εἰς τὰ παγκόσμια χρονικὰ τῶν ἀπελευθερωτικῶν κινημάτων, μὲ τὴν ἐξαγγελίαν τῶν συμφωνιῶν τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου εὑρέθην ἐνώπιον τετελεσμένου γεγονότος, τὸ ὁποῖον ὀπεχρεώθην νὰ ἀντιμετωπίσω ἐν πάσῃ περιπτώσει.

»Διεκήρυξα ἔκτοτε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐντίμου ἐφαρμογῆς τῶν συμφωνιῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποχωρήσεως καὶ ἐπανέλαβα τὴν ἀνενδοίαστον ἀπόφασίν μου νὰ βοηθήσω κατὰ τρόπον θετικὸν τὸν Κυπριακὸν λαὸν εἰς τὴν νέαν φάσιν τῆς ἱστορίας του. Ἀκριβῶς ἡ ὑψηλὴ αὐτὴ συνείδησις τῶν γενικωτέρων ὑποχρεώσεών μου μὲ ὠδήγησεν εἰς τὴν συνάντησίν μου μὲ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου καὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς χθεσινῆς κοινῆς δηλώσεως μετὰ τὸ πέρας τῶν μακρῶν καὶ ἐξαντλητικῶν συνομιλιῶν μας.

»Ἐνώπιον τῆς διαμορφωθείσης καταστάσεως καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερειῶν ποὺ ἀνακύπτουν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν συμφωνιῶν, καθὼς καὶ πρὸς ἀπόκρουσιν πάσης ἐπιβουλῆς ὁθενδήποτε προερχομένης, ὅπως ἐτονίσθη καὶ εἰς τὴν κοινήν μας δήλωσιν, προέχει σήμερον ἡ συμφιλίωσις, ἡ ἀδιάσπαστος ἑνότης καὶ ἡ ἐγκάρδιος συνεργασία παντὸς Κυπρίου ἀνεξαρτήτως ἰδεολογίας ἢ τάσεως.

»Πρέπει νὰ τονίσω ὅτι εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐτυχὴς, διότι εἰς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον εὗρον πλήρη κατανόησιν τῆς ὅλης καταστάσεως καὶ εἰλικρινῆ διάθεσιν συνεργασίας. Ἐφεξῆς τὸ ζήτημα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν συμφωνιῶν, ἀντικείμενον μονίμου ἐνδιαφέροντος καὶ ἀγρύπνου παρακολουθήσεως ἀπὸ μέρους παντὸς Ἕλληνος, εὑρίσκεται, ὡς εἶναι φυσικόν, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἁρμοδιότητα καὶ εὐθύνην τῆς ἡγεσίας τῶν Κυπρίων, πρὸς τὴν ὁποίαν παρέχω ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξίν μου μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἀντιμετωπίζομεν κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον μίαν δημιουργημένην ἤδη κατάστασιν.

»Τρέφω τὴν πεποίθησιν ὅτι μὲ τὴν συνεργασίαν καὶ τὴν συμπαράστασιν ὅλων μας, ἡ νέα Πολιτεία τῆς Κύπρου θὰ λειτουργήσῃ ἐπὶ γνησίων καὶ ἀπροσβλήτων δημοκρατικῶν βάσεων καὶ ὅτι θὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν ἐλευθερίαν ἑνὸς λαοῦ πρὸς ἀξιοποίησιν τῶν τεραστίων θυσιῶν του, τὰς ὁποίας τὰ ἐκλεκτότερα τέκνα του προσέφερον εἰς τὸν βωμὸν τοῦ ὑψίστου χρέους. Τὸ αἴσιον καὶ γόνιμον ἀποτέλεσμα τῶν συνομιλιῶν τῆς Ρόδου ἀποδεικνύει διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅτι ἐθνικοὶ ἀγῶνες, ἐφ' ὅσον ὑπαγορεύονται ἀπὸ ἀγνὰς προθέσεις καὶ καθοδηγοῦν πρὸς τὸν ἀπαρασάλευτον ἀντικειμενικὸν σκοπόν, οὐδέποτε ἀποτυγχάνουν».

Ἀπαντῶν εἰς ἐρωτήσεις ὁ στρατηγός, διευκρίνησε τὸ σημεῖον τῶν δηλώσεών του, εἰς τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι εὑρέθη πρὸ τετελεσμένου γεγονότος, ἀναφορικῶς μὲ τὰς συμφωνίας Ζυρίχης καὶ Λονδίνου.

Εἶνε γνωστόν, εἶπεν, ὅτι αἱ συμφωνίαι δὲν μοῦ ἐτέθησαν ὑπ' ὄψει προηγουμένως, ἀλλὰ πολὺ ἀργότερον μοῦ ἐκοινοποιήθησαν ὄχι πλήρεις καὶ σὲ μερικὰ σημεῖα διαστρεβλωμέναι. Τοῦτο τὸ ἔχει δηλώσει ἄλλωστε καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, ὅτι δηλαδὴ ἔλαβα γνῶσιν τῶν κειμένων τῶν συμφωνιῶν ἀπὸ τὸν γεν. πρόξενον τῆς Ἑλλάδος τὴν 24 Φεβρουαρίου. Εἰς τὰ κείμενα μάλιστα τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν δὲν περιλαμβάνονται οἱ στρατιωτικοὶ ὅροι, δηλαδὴ ἡ ὑποχρέωσις τῆς Ἑλλάδος ὅπως συνάψῃ συμμαχίαν μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Κύπρου, ὅπως καὶ οἱ ὅροι τῆς παραχωρήσεως στρατιωτικῶν βάσεων εἰς Κύπρον. Ἐπ' αὐτῶν ὑπάρχουν ἔγγραφα τὰ ὁποῖα θὰ δώσω ἐν καιρῷ εἰς τὴν δημοσιότητα. Μερικὰ μάλιστα ἐκ τούτων ἐπέδειξα καὶ εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον.

Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν, ἐὰν κατὰ τὰς συνομιλίας ἐθίγη καὶ τὸ θέμα τῆς καταγγελθείσης προσφάτως συνωμοσίας ἐν Κύπρῳ, ὁ στρατηγὸς ἀπήντησε καταφατικῶς καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος παρεδέχθη ὅτι ὁ στρατηγὸς Γρίβας οὔτε συνωμότης ὑπῆρξεν οὔτε ἀνεμίχθη ποτὲ εἰς τὴν ἀποστολὴν ὅπλων εἰς τὴν Κύπρον.

Ἐρωτηθεὶς ἐὰν ὑπάρχῃ ἔγγραφος διατύπωσις ἐν πρωτοκόλλῳ τῶν συμφωνιῶν ἐν Ρόδῳ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἀπήντησεν ὅτι δὲν συνετάγη ἔγγραφος συμφωνία. Ἐπίσης διευκρίνησεν ὅτι ἐξ ὅσων ἀντελήφθη κατὰ τὰς μετὰ τοῦ Μακαρίου συνομιλίας του, δὲν ὑπῆρξε συνωμοσία ἐν Κύπρῳ.

Ὁ στρατηγὸς ἐπανέλαβεν ἐν συνεχείᾳ τὴν ἀπόφασίν του

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 10. Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς ἔλαβεν ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου ἐκ Ρόδου τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα εἰς ἀπάντησιν ἰδικοῦ του μηνύματος:

«Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως ὑμετέραν Ἐξοχότητα διὰ θερμὸν αὐτῆς χαιρετισμὸν καὶ καλὰς εὐχάς, ἄτινας ἐκτιμῶ».

ΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ — ΕΝΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΝΑΥΤΙΚΗΣ

ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗ. (ΜΠΤ). Κατὰ τὸ πρόσφατον συνέδριον τῶν γερμανικῶν «ἑταιριῶν ἐρευνῶν ἐπὶ τῆς κατακήσεως τοῦ ἀπείρου» τὸ ὁποῖον συνῆλθεν εἰς τὴν Στουτγάρδην, ὁ Γερμανὸς ἐπιστήμων Εὐγένιος Ζάεγκερ ἀνέπτυξεν εἰς τὸν λόγον του τὴν γνώμην του σχετικῶς μὲ τοὺς μελλοντικοὺς σταθμούς τοὺς ὁποίους θὰ διανύσῃ ἡ ἐξέλιξις τῆς ἀεροναυτικῆς. Ὁ Ζάεγκερ ὑποστήριξε ὅτι μέχρι τὸ 1960 ὅλα τὰ ἀεροσκάφη θὰ εἶναι ἀεριοθούμενα καὶ μέχρι τὸ 1970 θὰ φθάσουν αὐτὰ τὴν ταχύτητα τῶν 5 ἕως 6 χιλιάδων χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Μετὰ μίαν δεκαετίαν, δηλαδὴ μέχρι τὸ 1980, θὰ δημιουργηθοῦν, εἶπεν ἐν συνεχείᾳ, σταθμοὶ διαπλανητικῶν ταξιδίων καὶ τελικά, τὸ ἔτος 2000 σκάφη κινούμενα μὲ ἀτομικὴν ἐνέργειαν θὰ διασχίζουν τοὺς αἰθέρας.

ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗ ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Ἀδαμόπουλος ἀνεκοίνωσεν ὅτι, κατόπιν τῆς ἐκ τοῦ ταχτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιδοτήσεως, αἱ τιμαὶ τῶν λιπασμάτων μειοῦνται ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1ης Ἰουλίου τοῦ 1959 κατὰ δρ. 46 κατὰ τόννον τῆς θειϊκῆς ἀμμωνίας, 83 τῆς ἀσβεστούχου νιτρικῆς ἀμμωνίας, κατὰ 160 τοῦ νιτρικῆς ἀμμωνίας, 197 τῆς νιτρικῆς ἀμμωνίας, 26 τοῦ θειϊκοῦ καλίου καὶ 130 τοῦ ἀρτιοῦ ὑπερφωσφορικοῦ 0—16—0.

ΕΦΟΝΕΥΣΕ ΤΗΝ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΤΟΥ

Ἡ αὐριανὴ δίκη

Ἐνώπιον τοῦ Α' Κακουργιοδικείου Πατρῶν θὰ ἐκδικασθῇ αὔριον ἡ ὑπόθεσις τοῦ Βασ. Ν. Γερόλυμου, 57 ἐτῶν, ἐκ Παπαδατῶν Ξηρομέρου κατηγορουμένου ὅτι τὴν 21ην παρ. Ἰουνί. ου ἐφόνευσε διὰ μαχαίρας κρεοπωλείου (μπαλτᾶ) τὴν θυγατέρα του Θεοδώραν Β, Γερολύμου διὰ λογους τιμῆς. Συγκεκριμένως ἡ Θεοδώρα συνεδέετο ἐρωτικῶς μεθ' ἑνὸς ὁμοχωρίου της δστις καὶ τὴν κατέστησεν ἔγκυον. Πληροφορηθεὶς τὸ γεγονὸς ὁ πατὴρ Γερόλυμος ἐξεμάνη καὶ ἐφόνευσε τὴν ἔγκυον θυγατέρα του.

ΜΙΑ ΑΝΤΕΘΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ Η ΟΠΟΙΑ ΕΞΥΦΑΝΘΗ ΔΟΛΙΩΣ

ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΕΤΕΘΗ ΖΗΤΗΜΑ ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ

ΑΙ...ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΡΕΔΗΜΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. 10. Εἰς πρωϊνὴν ἐφημερίδα τῆς Ἀριστερᾶς ὁ βουλευτὴς κ. Μπρεδήμας ὑποστηρίζει ὅτι ἡ Γεν. Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ εἶχε πρὸ διμήνου καταρτίσει Ν. Διάταγμα περὶ προικοδοτήσεως τῆς βασιλοπαιδος Σοφίας διὰ ποσοῦ 30 ἑκατ. δρ. Ὅλίγον ὅμως ἀργότερον τὸ ποσὸν αὐτὸ ἐμειώθη εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω πληροφορίας ἐξεδόθη ἀργότερον ἡ κάτωθι κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις:

«Ἐπαναλαμβάνεται κατηγορηματικῶς ὅτι θέμα προικοδοτήσεως οὐδέποτε ἠγέρθη, οὔτε συνεζητήθη, οὔτε κἂν ἐθίγη ἐξ οἱασδήποτε πλευρᾶς. Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Μπρεδήμα σήμερον ὑποστηριζόμενα ἀποτελοῦν δολίως ἐξυφανθεῖσαν ἀντεθνικὴν ἐνέργειαν. Οὐδεὶς ὑπάλληλος ὡμίλησεν, οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ ἀνυπάρκτου θέματος. Ἁπλούστατα ὁ κ. Μπρεδήμας ψεύδεται».

Ἐξ ἄλλου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Παπακωνσταντίνου, ἀπαντῶν εἰς τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ κ. Μπρεδήμα, ἐδήλωσε τὰ ἀκόλουθα:

—Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν οὐδέποτε ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ἀσχοληθῇ μὲ θέμα προικοδοτήσεως πριγκιπίσσης. Συνεπῶς δὲν εἶναι δυνατὸν οἱοσδήποτε ὑπάλληλος τοῦ Γεν. Λογιστηρίου νὰ συνεζήτησεν ἐμπιστευτικῶς ἢ οὐ ἐπὶ ἀνυπάρκτου θέματος. Ὁ κ. Μπρεδήμας προκαλεῖται καὶ ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ κατονομάσῃ τὸν ὑπάλληλον, τὸν ὁποῖον ὑπαινίσσεται εἰς τὰς δηλώσεις του».

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Η ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ λήψεως φορολογικῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσων, διαγνείγει διὰ τὴν ἐπαρχιακὴν καὶ νησιωτικὴν βιομηχανίαν νέους ὁρίζοντας δραστηριότητος, διότι ἡ μὲν πρώτη ἀπαλλασσεται ἀπὸ τὰς φορολογίας κατὰ 85%, ἡ δὲ δευτερα, ἡ νησιωτικὴ κατὰ 90%. Ἡ Κυβέρνησις ἀπέβλεψε παντοτε εἰς τὴν ἐπαρχιακὴν βιομηχανίαν ὡς εἰς παράγοντα θετικῆς προόδου καὶ βελτιώσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἔλαβεν ὑπὲρ αὐτῆς διαφορα μέτρα, εἰς τὰ ὁποῖα τώρα προστίθεται καὶ ἡ εὐρυτάτη φορολογικὴ ἀπαλλαγή. Οὕτω ἡ ἐπαρχιακὴ καὶ νησιωτικὴ βιομηχανία θὰ προχωρήσουν πρὸς νέας προόδους καὶ θὰ ἀπασχολήσουν πλῆσες ἐργατικῶν χειρῶν.

Ο ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΟΥ

Παλαιὸν αἴτημα ἡ ἐγκατάστασις καὶ λειτουργία «Οἴκου τοῦ Ναύτου» εἰς Πάτρας. Καὶ ὄχι ἁπλῶς αἴτημα τῆς πόλεως, ἀλλὰ ἀνάγκη οὐσιαστικὴ μιᾶς εὐρείας περιοχῆς τῆς ὁποίας οἱ ναυτικοὶ δουλεύουν σκληρὰ καὶ καταβάλλουν τὸ «κεφαλιάτικο» εἰς τὸν «Οἶκον τοῦ Ναύτου». Ἐν τούτοις τόσον αὐτοὶ ὅσον καὶ αἱ οἰκογένειαι των δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λάβουν ὡς περιβαλλὸν οὔτε μίαν.. ἀσπιρίνην. Εἰς μάτην, ἐπὶ ἔτη, αἱ διαμαρτυρίαι των καὶ εἰς μάτην ὁ Δῆμος Πατρέων προσέφεραν τὸ ἀνάλογον οἴκημα. Ἔπεσε νὰ ἔλθῃ ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀντιπροέδρου της κ. Κανελλοπούλου, διὰ νὰ ἀποκτήσουν καὶ ἐν Πατραις παράρτημα τοῦ «Οἴκου τοῦ Ναύτου».

ΝΑ ΑΞΙΟΠΟΙΗΘΗ

Τὸ μέτρον τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐνισχυθῇ ὁ Δῆμος Πατρέων ἐκ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀνεργίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, πρὸς ἀπορρόφησιν σχολαζουσῶν ἐργατικῶν χειρῶν, εἶναι ἀναμφισβητήτως μέτρον ἄριστον καὶ ἀποτελεῖ μίαν ἀκόμη ἀπόδειξιν τοῦ κυβερνητικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ρεαλιστικῆς τῶν πραγμάτων ἀντιμετωπίσεως ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Καραμανλῆ. Τὸ μέτρον ὅμως διὰ νὰ ἀξιοποιηθῇ κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς οὐσίας τοῦ σκοποῦ του, ἀπαιτεῖ ταχείαν κίνησιν τῆς ὁριζομένης διαδικασίας διὰ τὴν ἄμεσον ἔναρξιν τῶν προγραμματισθέντων ἔργων, πρὶν ἐπέλθῃ ὁ πλήρης χειμών, ὁπότε θὰ εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐκτέλεσις ἔργων εἰς εὐρεῖαν κλίμακα καὶ συνεπῶς θὰ ἀχθῶμεν μοιραίως εἰς φαλκίδευσιν τῆς οὐσίας τοῦ σκοποῦ. Ὁ κ. Νομάρχης, λοιπόν, ὡς πρόεδρος τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ Δῆμος ἔχουν τὸν λόγον.

ΝΑ ΠΕΡΙΛΗΦΘΟΥΝ

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ τῶν ἔργων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Δήμου ἐκ τοῦ προγράμματος χρηματοδοτήσεως τοῦ ΟΑΑΑ, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι κατὰ κύριον λόγον, ὡς ὁρίζει ἡ ὑπουργικὴ ἀπόφασις, ἔργα ὁδοποιΐας, ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως, νομίζομεν ὅτι ἐκ τῶν πρώτων δέον νὰ περιληφθοῦν εἰς αὐτὰ ἡ, ἐπισκευὴ τῶν ὁδῶν Παναχαϊκοῦ. Μεσολογγίου, Παγώνας καὶ Ἐὐναρδου, ἡ κατάστασις τῶν ὁποίων ὑπερέβη πλέον πᾶν ἀνεκτὸν ὅριον ἀθλιότητος.

Πότε θὰ ἔχωμε τὴν εὐτυχίαν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ε.Ο.Τ; Θὰ εὐδοκήσῃ νὰ ἔλθῃ; Ἀπὸ πολλῶν μηνῶν ἤδη ὁ κ. Φωκᾶς συνεχῶς ὑπόσχεται καὶ διαβεβαιοῖ ὅτι θὰ κατέλθῃ προσωπικῶς εἰς Πάτρας διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἐπὶ τόπου τὰ τουριστικὰ θέματα τῆς πόλεως. Τρὶς τὸ ὑπεσχέθη προσωπικῶς εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Τ.Ε.Τ. κ. Πᾶνεν Σκοῦραν. Ἐν συνεχείᾳ δίς, εἰς Ἀθήνας διεβεβαίωσε προσωπικῶς τὸν Δημαρχον κ. Βέτσον περὶ ἐπικειμένης καθόδου του καὶ συνεννοήθη σχετικῶς ἐπ' αὐτῆς. Κατόπιν—πρὸ δεκαημέρου μόλις—ἐπανέλαβε τὴν διαβεβαίωσιν του πρὸς τὸν κ. Κανελλόπουλον—ὅτι θὰ κατήρχετο τὴν λήξασαν ἑβδομάδα καὶ δὲν ἀπέμενε παρὰ νὰ γνωρίσῃ τηλεγραφικῶς τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς του. Παραλλήλως πρὸς τας ἀνωτέρω διαδοχικὰς... ὑποσχέσεις πλπ, εἰς τὴν συνάδελφον «Ἔθνος» (τῶν Ἀθηνῶν) καὶ εἰς τὸ φύλλον τῆς 8 τρέχ. ἐγράφετο ὅτι: ἐντὸς τῆς τρεχούσης ἑβδομάδος θὰ μεταβῇ εἰς Πάτρας ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ Ε.Ο.Τ. κ. Φωκᾶς, ὅστις θὰ ἐξετάσῃ τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν πρωτεύουσαν τῆς Πελοποννήσου Τουριστικὰ ζητήματα...» Καὶ εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον της ἡ ἰδία ἐφημερίς—εἰς παράπλευρον στήλην—ἀνήγγελλε: «Μεθαύριον ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Χίον ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ ΕΟΤ κ. Φωκᾶς, προκειμένου νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ ὑπὸ ἀποπεράτωσιν τουριστικὸν ξενοδοχεῖον β'. κατηγορίας, δυνάμεως 50 κλινῶν...». Ποῦ λοιπὸν κατευθύνεται ὁ κ. Φωκᾶς καὶ ποίους ἐμπαίζει;

ΑΣ ΕΠΙΣΠΕΥΣΗ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Δημάρχου συνεκροτήθη σύσκεψις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἑορτῶν τῶν Ἀπόκρεω καὶ ἀντηλλαγησαν ἀπόψεις ὅσον ἀφορᾶ τὴν ὀργανωσιν τῶν ἐφετεινῶν ἑορτῶν. Κατὰ τὴν σύσκεψιν αὐτὴν ἐξετέθησαν ὡρισμέναι σκέψεις καὶ σχέδια, ἀποφασισθὴ δὲ νὰ συγκροτηθῇ ὀλιγομελὴς Ἐκτελεστικὴ Ὑποεπιτροπή, ἡ ὁποία θὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως τὴν μελέτην τοῦ ὅλου θέματος. ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συζητηθέντων καὶ νὰ προβῇ καὶ εἰς τὰς ἀναγκαίας πρώτας ἐνεργείας. Ἀτυχῶς ὅμως, ἔκτοτε παρῆλθε δεκαημερον καὶ πλέον καὶ ὄχι καμμία προώθησις τοῦ θεματος δὲν ἔγινε, ἀλλ' οὐδὲ κἂν ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συνεκροτήθη. Ἐν τῷ μεταξὺ χρόνος πολύτιμος—λόγῳ τοῦ ὅτι τὸ Καρναβάλι τοῦ 1960 εἶναι χρονικῶς πολὺ μικρὸ—παρερχεται ἀπρακτος καὶ πολὺ φοβούμεθα ὅτι ὅταν ἐπὶ τέλους ἀποφασισθῇ νὰ κληθῇ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ κινηθῇ, θὰ εἶναι κάπως ἀργὰ καὶ ἀντὶ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ φιλοδοξία τοῦ Δήμου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ καλλιτέρας ὀργανώσεως τῶν Ἑορτῶν, αὐταὶ θὰ ὑπολειφθοῦν.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΘΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΘΟΥΝ ΤΑ ΚΑΚΑ

Ἐδιάβασα ὅτι τὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν, ποὺ μετέχει καὶ Ὀρθόδοξο μέλος, υἱοθετεῖ τὴν ἄποψη τοῦ περιορισμοῦ τῶν γεννήσεων. Ἐφ' ὅσον, τονίζει, ἡ χρήση γίνεται μὲ χριστιανικὴ συνείδηση καὶ δὲν προκαλεῖ σωματικὴ ἢ ψυχικὴ βλάβη. Καὶ ἡ ψυχικὴ βλάβη θὰ ἀποφευχθῇ ἀσφαλῶς, ἂν σκεφθοῦμε ὅτι χιλιάδες γυναῖκες νέες εἶναι μακρυὰ ἀπὸ κάθε θρησκευτικὴ ἐπικοινωνία, λόγῳ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς Μεταλήψεως, ποὺ δὲν ἀποδίδουν ἀρκετὰ εἰς τὶς δεκάδες τῶν παιδιῶν, ποὺ διατάζει ὁ ἐκκλησιαστικὸς νόμος.

Καὶ ὅμως εἶναι πυκνὴ ἡ δραματικότητα, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὰ βραδυποροῦντα μέτρα, ποὺ ἀρχίζουν τώρα μόλις νὰ προσαρμόζωνται πρός τὶς ἀξιώσεις τῆς σημερινῆς ζωῆς. Θλιμμένες ὅπως εἶναι σήμερα ἡ ἀνθρώπινες ὑπάρξεις, ἀγωνίζονται γιὰ νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ καθημερινὸ ἀδιέξοδο.

Ἔρχεται τὸ πρῶτο παιδὶ σᾶν ἀσημένιος σταλαχτίτης στὴν οἰκογένεια καὶ ζητάει μὲ τὴν παρουσία του νὰ πλάσῃ εἰρηνικὰ ὄνειρα. Ἥρωας καὶ θῦμα τῆς στοργῆς, ὁ πατέρας παλεύει μπρὸς στὴν ἀφεύγατη μοῖρα, ποὺ κρατάει στὰ δάχτυλά της τὰ πεπρωμένα του. Καὶ ἀρχίζει ταδιόχρονα ἡ ἀπάρνηση γιὰ τὴ μητέρα, ποὺ ἀστράφτει κάποιο φῶς μέσα της. Ἔπειτα ἔρχεται καὶ τὸ ἄλλο παιδί, ποὺ φέρνει μαζύ του ἕνα ἀόριστο ἐθωτηματικό. Καὶ συνεχίζεται ἡ ἀναπαραγωγή, παίζοντας τὰ μικρὰ δολερά της παιχνίδια... Καὶ τὴ μυστηριακὴ γοητεία τῆς στέγης, τὴν πλαισιώνει τὸ ἀπραγματοποίητο, ποὺ τὸ δικάζει ἡ φάση τῆς δυστυχίας.

Προχτές, στὸν Πύργο, μιὰ γυναίκα ἐγέννησε τὸ 8ο παιδί της στὸ πεζοδρόμιο. Καὶ ἦταν μιὰ ἀπ' αὐτές, ποὺ θέλησε νὰ μείνῃ πιστὴ στὴν ἀνθρώπινη φύση. Ποιὸς ξέρει ὅμως μὲ πόσες σκληρότητες αὐτὴ νὰ πειρασματίζεται πάνω στὸ φτωχὸ γυναικεῖο κορμί! Ξέρω κάποιο πολύτεκνο μὲ δέκα παιδιά. Ἔξη εἶχε αὐτὸς ἀπὸ τὸν πρῶτο του γάμο καὶ τέσσερα ἐκείνη. Τὰ ἔσμιξαν καὶ τὰ ἔκαμαν δέκα. Καὶ δὲν εἶχαν οὔτε ψωμί

Θὰ μοῦ πῆτε, ὅτι αὐτὴ ἡ θυσία εἶναι ἐθελουσία. Ἀλλὰ καὶ ἡ φτώχεια συστηματικὸ στοιχεῖο της. Ἔμαθε ὁ φτωχὸς νὰ θεωρῇ σᾶν κληρονομιὰ του τὸν πόνο τὴν γέννας καὶ τὸ μαρτύριο τῆς γδύμνιας. Πῶς νὰ δικαιολογήσῃ κανεὶς τὰ ἐγωϊστικὰ οὐτὰ ἔνστικτα, ποὺ τὰ περισσότερα εἶναι ἐρεθισμοὶ ἀναπαραγωγῆς; Κι' ἔπειτα ἀρχίζουν ἡ χίμαιρες, ποὺ ταλσιπωροῦν παιδιὰ καὶ γονεῖς. Δουλειὰ δὲν ὑπάρχει καὶ ἡ φτώχεια στέκεται ἀπὸ πάνω τους σᾶν δεσπότης. Τὸν ἄνθρωπο αὐτὸ μὲ τὰ δέκα παιδιά, ποιὸς θὰ τὸν βοηθήσῃ; Τρέφει τὸ παιχνίδι τῆς πολυτεκνίας του μὲ τῆς καταπονημένες σάρκες του.

Αὐτὸ τὸ πρωτόγονο θρησκευτικὸ ἔνστικτο, σήμερα δημιουργεῖ θέμα μεγάλο. Εἶναι ἀπειλὴ καὶ κοινωνικὸς κίνδυνος, κρυμμένος μέσα σ' αὐτό. Μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ζῇ μὲ τὸ αἰώνιο κήρυγμα μιᾶς ἀποδοχῆς, ποὺ σημαίνει πείνα καὶ ἀρρώστεια; Ποιὸς μπορεῖ ὅμως νὰ ἀποτρέψῃ μιὰ παρόρμηση πρὸς τὴ ζωή; Κι' ἔπειτα, δὲν εἶναι καλλίτερα νὰ ὑποστηριχθῇ τὸ ἕνα ἢ τὰ δύο θαλερὰ δενδρύλλια, ποὺ θὰ ἔρθουν στὸν κόσμο, παρὰ νὰ καταδικαστοῦν τὰ δέκα; Δὲν ἔχουμε δικαίωμα νὰ φέρνουμε στὴ ζωὴ ὑπάρξεις, που προορίζονται γιὰ τὴν ὀδύνη.

Τὸ μεγαλείτερο δῶρο τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο, εἶναι ἡ πίστη του στὴ ζωή. Κάθε μιὰ στιγμὴ της εἶναι ἱερὴ καὶ μεγάλη καὶ διεκδικεῖ τὶς ἀμοιβές της, Τὸ ἀκατάλυτο ὡς τώρα δράμα τῆς πολυτεκνίας, μὲ τὴν πικρὴ γεύση του καὶ μὲ τὴν πίεση τῶν ἀναγκῶν του, δὲν πρόκειται νὰ τὸ ἐπουλώσῃ κανείς. Ὅλοι θέλουμε νὰ μείνουμε στρατιῶτες πειθαρχημένοι πάνω στὰ θρῆ σκευτικὰ διδάγματα. Μά, ὡς τόσο, μᾶς λυγίζει τρομοκρατημένους ἡ δυναστεία τῆς ζωῆς, ποὺ ἔχει ἀκραῖο σταθμὸ της τὴν πεῖνα.

Ξέρω μητέρα φυματική. μὲ τέσσερα παιδιά, ποὺ κοιμοῦνται σὲ ἕνα ὄργυμα, σκεπασμένο μὲ γκαζοντενεκέδες. Εἶναι θλιμμένη καὶ καρτερική. Ἀλλὰ τὰ παιδιά της κρυώνουν καὶ π